

[Rasmussen Flemløse.]

Af de stillede Ændringsforslag til Lovforslagets Afdeling II om Amtskommunernes Styrelse skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa Ændringsforslag Nr. 39, jfr. Ændringsforslag Nr. 46, hvorved Afgrænsningsregelen for Skatteudskrivning til Amtskommunerne alene vil findes i det foreliggende Lovforslag og blive denne:

„Uden Indenrigsministerens Samtykke kan Amtsraadet ikke noget Aar udskrive et større samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det tilsvarende Beløb for de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Femtedel. De Beløb, som herudover med Indenrigsministerens Samtykke i noget Aar udskrives, medtages ikke ved de paafølgende Beregninger af de sidste 3 Aars Gennemsnit.“

Den anden Gruppe af Ændringsforslag vil, som jeg før sagde, fjerne en Række Bestemmelser, navnlig angaaende Beskatningen, fra Lovforslaget. Udvalget har beskæftiget sig med Tanken om at henstille til Indenrigsministeren at fremsætte Lovforslag om de nødvendige Ændringer i de paagældende bestaaende Love, men har frafaldet denne Tanke, efter at man har faaet oplyst, at en Revision af Loven om den personlige Skat til Kommunen er under Forberedelse. Et Forslag til Lov om Ændring af de kommunale Ejendomsskatter foreligger jo i Øjeblikket til Behandling i det høje Landsting. Udvalget er da blevet staaende ved Forslaget om indtil videre paa dette Omraade at opretholde Bestemmelserne i Loven af 1867.

Under Udvalgsforhandlingerne er man ogsaa kommet ind paa en Drøftelse af Bestemmelserne om de forskellige kommunale Grænseændringer, saavel dem, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, som Bestemmelser i andre Love. Under disse Drøftelser fremkom baade Ønsket om at samle alle herhenhørende Bestemmelser paa eet Sted og Ønsket om at skabe et fælles Forum for disse Sager.

Efter ret indgaaende Forhandlinger herom saavel i det Udvalg, der er nedsat her i Tinget til Behandling af Lovforslaget om Købstadkommunernes Styrelse, som med den højtærede Indenrigsminister har Ministeren stillet Ændringsforslaget om Nr. 40 om Fremgangsmaaden ved Ændringer i Landets kommunale Inddeling. Naar de her foreslaaede Bestemmelser har faaet deres Plads i Afdeling 3 i Landkommunalloven, har det sin ganske naturlige Begrundelse i, at alle disse Sager angaar Landkommuner, medens kun Bestemmel-

serne angaaende Indlemmelse i Købstæderne og om Landdistrikterne angaar Købstæderne.

Efter Forslaget vil praktisk talt alle Ændringer i den kommunale Inddeling kunne ske uden særlig Lovhjemmel. Disse Sager kan rejses af Indenrigsministeren, af en af de paagældende Kommunalbestyrelser, af Flertallet af de kommunale Vælgere, der har Bopæl i det Omraade, som ønskes bragt ind under et nyt kommunalt Tilhørsforhold, eller af visse Grupper af Omraadets Grundejere. Der oprettes et for hele Landet fælles staaende Voldgiftsnævn, bestaaende af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand samt seks andre Medlemmer, af hvilke to udpeges blandt Landets Amtmænd, to af Bestyrelsen for den danske Købstadforening, et af Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadsforeninger og et af Bestyrelsen for Amtsraadsforeningen. I Sager, der alene angaar Landkommuner, erstattes de af Købstadforeningen valgte Medlemmer af et af Bestyrelsen for Amtsraadsforeningen og et af Bestyrelsen for Fællesorganisationen for Kommuner med bymæssig Bebyggelse udpeget Medlem. Til dette Nævn henvises praktisk talt alle Sager af Betydning, om hvilke der ikke er fuld Enighed mellem Parterne.

De interesserede Parter fører deres Sag for Nævnet, og Nævnet afgiver Kendelse eller, om man vil, gør Indstilling til Indenrigsministeren om Sagen. Gaar Indstillingen ud paa, at Sagen bør nyde Fremme, kan Indenrigsministeren tiltræde den. Gaar Indstillingen ud paa, at Sagen ikke bør nyde Fremme, meddeler Indenrigsministeren Andragendet Afslag. Indenrigsministeren kan dog, saafremt tre af Nævnets Medlemmer har stemt for Foretagelsen af den foreslaaede Omlægning, bestemme, at Sagen skal fremmes. Det vil ses, at der her er givet Indenrigsministeren en vis Vetoret, en Vetoret, som — det er jeg overbevist om — af enhver siddende Indenrigsminister vil blive benyttet med den største Varsomhed.

Bestemmelserne om Nævnet, dets Sammensætning og Myndighedsomraade, er blevet til i frit Samarbejde mellem den højtærede Indenrigsminister og Udvalget ud fra Ønsket om at skabe et Organ, der er mindre partsbetonet, end Indlemmelseskommissionen maa siges at være, og ud fra Ønsket om i det hele at skabe en fastere og mere ensartet Praksis i disse Sager. Med den alsidige Sagkundskab, som det foreslaaede Nævn repræsenterer, vil jeg tro, at der her skabes et kommunalt Organ,